

2 fl. 30 kr. frednje storzhene po 2 fl. 10 kr.
per meni v Ljublani.

Dr. Orel.

Ilirske deshele nekadaj in sedaj.

(Na dalje.)

Potém, kadar so dolgo terpezhe prefelovanja ljudstev zhes Ilirijo na Lashko minile, in strashne vojske vezhidél ugasnile, so Nemzi rasdjane Ilirske deshele poséddli, in jih med svoje vójvode, knése in druge Slovézhe vojshake ali shlahtnike rasdélili. V tistih zhafih je ni bilo shlahtnosti bres serzhnosti in junashva v bojih in na vojskah. Shlahtniki so si na stermih grizhih, sdaj tako imenovane stare gradóve fosidali, se med seboj vezhkrat bojevali, she zlo kdaj eden drugimu hzhére po fili jemali in si jih porozhevali. Nar mozhnejshi pest je med to divjo gospodo pravizo delala; vši drugi niso bili nizh zhislani; fushen je bil bres pravize, s telefam in shivljnjem pod oblastjo svojiga gospoda.

S zhafama so le ti shlahtniki po svéti veri rasvetljéni, in k ljubesni omezheni svoje velike semeljske iménja svojim vojshnim hlapzam in fushnim, pod imenam od sèmlj, — zhés dali, in davke, defetíne, defete denáre, tlake i. t. d. si sgovorili. Takrat je she li Ilirski kmet, ki je popred fushen bil, — k poséstu in k lastini prišel, in to se ima le svéti véri sahvaliti; miru pa she ni bil dosegel.

Sakaj medtém so Turki od jutra prishli, Gréshko zesarstvo premagali, se ga polastili, in so sazheli Ilirzam od jutra sabavljati. Póleg veliko kervavih vójsk, ki so imeli v 400 létah njih zesarji s nashimi zesarjami, bres de bi bili kdaj hótli stanoviten mir skleniti, — so njih deshelní poglavariji s njih nam nar blishnihih krajev, na svojo ván, vzhafi 150 let okoli petdefetkrat na Ilirsko perderli, kakor rasbojniki, v vezhjih ali majnshih trumah. Ko so jih prestrasheni ljudje vidili, so imeli navado rezhi: de jih je bilo, kakor listja in trave. Prijahali so vezhidel na klusétih, odperte tège in vaši so obrópali, poshgali, fantine, dekleta, shlahtne in bogate, zhe so jih sajéli, seboj vseli, in hitro pobégnili, de bi kjé vdarjeni ne bili; pa vender nikoli jo niso uhitali, de bi zlo nizh otepeni ne bili, in zhe so Koroshzi in Šhtajerzi h Krajnzam pertísnili, so jih vezhkrat oblésli in pomorili, ali na zhakalishih na tavnente pobili. Kadar so zhes meje v deshelo vdarli, so Ilirzi po nar vezhjih visozhinah ognje (germade) sashgali, de je vsa deshela sa to svedila. Vse je pred njimi trepetalo. Raskropljeni v majnshi trume po pokrajnah ni nobeden vedil, od ktere strani bi snali pridi, ali kam pred njimi beshati. Gorjé vašém, kamor so na naglim in nevedama přidirjali. Tù nì bilo vezh zhafa beshati. Velikokrat so zele verše ljudi po enakih potih, po kteřih so tekli se skrit — njim v pesti prishle.

Benezháni so savolj strahú in sa brambo pred njimi terdno Pálmo fosidali; sakaj enkrat so bili penvréli zhes Zirknizo in Krás do Vidma *), so shli zhes Bele gore na Koroshko in so se po Šhtajerskim na dom vernili. Tisti zhaf so seboj v fushnost vlekli polek 800 masnikov, veliko vezhji trumo drusih ljudi. Šledniga so pa vender nasaj dali, zhe se je kdo snashil, de ga je hôtel sa draga zeno reshitи ali odkupiti.

(Konez sledí.)

Kóinfke podkove bres shebljev.

Kaj? — podkove bres shebljev? bodete prashali. — Kako je to mogozhe? Glejte, podobshino vam pokashem, de je té ref. Franzosi so take forte podkove isnashli, ktere imajo namen, nesrezhe obvarovati, ktera tolilikrat konje savoljo sakovanja sadéne. Skuhna tudi uzhi, de se podkove te forte rógov dobro dershé; sakaj konji tako podkováni so dolge pota storili. Kakor se vidi, je ta podkova nashi navadni enaka. Kar pri navadnih sheblji storijo, pri novi podkovi shelesne fhpange storé, ktere po kopitu na kvíshko grejo. Kadar je podkova na konjevi nogi, se she le sgorna fhpange skosi ushefa kvíshko stojezhe fhpange potégne, in s tem se naredi, de se podkov terdno noge prime.

Zhe je tudi to ref, de se te podkove bres shebljev noge dershé, imajo pa druge napake, de se ne bodo nikoli nashi konji sploh s njimi podkovavali in nikoli ne bodoemo vidili konjev v tazih zhrevlích hoditi. S temi podkovami je famo take konje dobro podkovavati, ki imajo kopita tako rastergane, de nobeniga sheblja vezh ne dershé, ali pa kadar imajo konji bolesni, savolj kterih se podkov na bolno kopito s shebeljmi pribiti ne smé. Sa take posebne potrébe je v zhafih dobro, pomozhke vediti. Savoljo tega in sa té, ker so te forte podkove na Franziskim, na Angleškim in na Nemškim veliko isgraja storile, smo bravzam nashih noviz te podkove bres shebljev na snažje dali, s kterimi je she veliko zefarskih konj in vezh drusih na Dunaju podkovanih bilo.

Dr. Bleiweis.

Zevke sa krave molsti.

Zevke sa krave molsti so ali roshéne ali pa kojhéne; s njih pomozhjo se mléko is vímena odtózhi, bres de bi ga bilo treba s rokami molsti. Te zevke so tako, kakor jih podobshina kashe, na tistim konzu, na kterim se v zisej vtaknejo, okroglaste. Tako le se s njimi ravná:

Kakor pri navadni molshi se pred vime pozbené, s levo roko se zisej prime in s perfiam toliko fífne, de se kapliza mléka pokáshe. To se savolj téga sgodi, de se vidi kam zevka vtakniti in de se ziseja lukniza odpré, de se loshej zevka va-njo vtakne. S délno roko se sdaj ena ismed fhterih pripravljenih zevk na okrogljastim konzu, kjer imá tri luknjizi na strani, med shugovzam in pavzam po malim verti in takó, slasti pri kravah, ki se tešliko molsejo, nekoliko v zisej do kolefzhka pritiska. Zevka tako v zisej spravljena fama v njem ostane in mléko sazhne fama teži, kar toliko zhafa terpi, de se mlezbná shifa na tisti stran vsa isprasni. Tako se tudi s drusimi trémi zevkami dela in lepo je gledati, kadar is vših fhterih mléko zerljá, toliko

* Palma in Videm (Udine) ste mesta v Furlanii.

